

KÖSZÓ Adám

béke térén

betti 55 éves, egy régi fapad támláján támaszkodik, szemközt a sarki cba-val. mögötte a főtér, annak közepén egy hatalmas szobor, amellezt az eu-s pénzből épített szökőkút, tavaly adták át. zenél meg világít is. betti hajléktalan, baján, ahol betti, a főtér a nagy szoborral meg a szökőkút is van, ott ez egy ritka jelenség. egy férfi megy a cba felé, betti éhes, odasiet a férfinak, hátha venne neki valamit a boltban. betti nem tudja, a polgármester volt az. nem szokott ilyen későn a városban lenni, érsekcsanádon lakik a családjával. érsekcsanádon kétezernyolcszázan laknak. baján harminchétezen. nagyjából két órája vesztek össze a feleségével, a nő elmondta neki, hogy lefeküdt a főnökével, ferenc, alig tudták néhányan a nevét, meg elviharzott a veszekedés után az autójával. a cba-ba cigiért indult. bettivel se volt kedve foglalkozni, úgy tűnt, rá sem hederít, kifelé mégis adott neki egy virslis párnát, meg az automatából egy meleg teát.

miközben betti a polgármesternek hálálkodik, tomi és eszter a sétálóutca felől érkeznek a főtérre, elsétálnak bettiék mellett, és leülnek arra a padra, aminél az imént még betti tartózkodott. mindkettőjüknel barna műanyagpohár volt, amit a kávégépek szoktak adni, nekik egy bácsi adta a piac melletti bódésor harmadik bódéjából, forrócsoki volt benne. együtt nézték a szökőkutat, meg hallgatták is. eszternek tetszett ez, tomit viszont egyáltalán nem foglalkoztatta a szökőkút egymástól független fény- és hangjátéka, eszter érdekelte. örült, hogy most így, kettesben. egy osztálytársuk sem volt velük, még bálint sem, akivel hárman szoktak hazamenni a gimiből, meg reggel odafelé szintúgy. egyébként bálint nem volt olyan messze. a béke teret egy párszáz méteres út köti össze a déri-kerttel, ami egy park volt, ott ült egy padon bálint és vele dóra. meg egy üveg vodka és egy üveg százszázalékos narancslé. utóbbi kettő összekeveredett. dóra az este egy későbbi részén hányni is fog, pont a béke téren. a szökőkút egyik vízfúvója a következő napokban nem is működik, úgy eldugul. addigra tomi meg eszter már nem lesz ott.

most viszont igen, és egy különleges pillanat zajlott. mind a ketten csendben voltak, tomi a hüvelykujját dörzsölte a mutatóval, hátha le tudja szedni róla a kilöttyent, rászáradt forrócsokit. na nem ez volt a különleges, hanem hogy ebben a pillanatban mind a ketten úgy hitték, az lenne a legjobb, ha együtt lennének. néhány pillanattal később ez eltűnt, mármint eszter részéről. nyomtalanul. ezzel együtt jól telt az estéjük. eszter imádott beszélni, tomi meg szerette hallgatni. szinte az egész évfolyamról elmondta eszter, amit tudott, néha elvett, néha hozzátett a történetekhez. magáról nem sokat beszélt.

fázom, mondta eszter, tomi meg odaadta saját kabátját, eszter meg, nem kell, nem kell, tomi meg, ugyan, nem fázom, eszter meg, köszönöm. valójában fázott tomi, de a férfinak nem erősnek kell lennie, hanem csak annak kell mutatnia magát, mondta egyszer neki az apja. tomi akkor azt mondta, hogy ez szerencse akkor, tomi apja meg, hogy nem az. most tomi is így érezte.

aztán elindultak hazafelé. pont úgy, ahogy jöttek, vissza a sétálóutcán, aztán el a gimnáziumuk előtt, ami harmadik béláról kapta a nevét, majd a bódésor a piac mellett, már mind bezárt. aztán el eszterék előtt, ott elbúcsúztak, semmi különös, szia, szia, jó éjt, neked is. tomi otthon, amikor feküdt az ágyában arról ábrándozott, hogyan is lehetett volna. később aztán maszturbál is. vele egyidőben tesz ugyanígy a szomszéd háztömbben egy másik srác, ábel.

eddigre bálint és dóra már átsétált a béke térre, útközben elfogyott az összes vodka. az este során szinte mindenről beszélgettek, ami fontos volt számukra akkor, most éppen arról, hogy örülnek, hogy van a másik, mind a ketten magányosnak érezték magukat akkoriban. meg is ölelték egymást, eközben pedig elindult valami dórában, pár lépés odébb, a szökőkút fölé, két pillanat, majd kijött, ami addig odabenn volt. mivel tomi és eszter elmentek, betti visszafoglalta a padot, amin tomiék előtt támaszkodott, most éppen oldalt fekszik, és nézi, ahogy dóra a szökőkútba hány.